

* ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ * ΘΕΜΑΤΑ *

Β' ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΠΕΣΟΝΤΑ ΔΕΚΑΚΙΟΝ ΠΑΠΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἰδοὺ ἡ λαμπρὰ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν εὗρεν ὁ ἄξιος πολλῶν θηρήνων καὶ στεναγμῶν π. Ἀκάκιος...! Ἰδοὺ τὰ ὀρθόδοξα φρονήματα τοῦ πρ. Φλωρίνης, τὰ ὁποῖα ἠσπάσθη καὶ ἀκολουθεῖ ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογιότης! Ἰδοὺ ἡ θεολογικὴ δόξ, ἡ ἐπιδεικνυομένη ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ὁ νεοφανὴς Κανονολόγος καὶ Θεολόγος (ἕνα μὴ εἴπωμεν μωρολόγος καὶ ἀερολόγος) πρ. Φλωρίνης μετὰ τῶν ὁπαδῶν του!... Ἰδοὺ ὁ ἴσιος δρόμος, ἡ ἴσια στράτα τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ὀφειλομεν κατὰ τὸν πιστὸν ὁπαδὸν αὐτοῦ Παπαακάκιον, νὰ ἀκολουθήσωμεν πάντες, ἐὰν θέλωμεν νὰ γίνωμεν Ὀρθόδοξοι καὶ σωθῶμεν...

Τονίζει δηλαδὴ ἀνωτέρω ὁ πρ. μὲν ἅγιος Φλωρίνης, νῦν δὲ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς διόφρονός του παρατάξιως, ὅτι ἀνήκει οὗτος μετ' αὐτῆς ὡς ἀνεγνωρισμένος Ἐπίσκοπος, εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῶν Νεοσημρολογιτῶν καὶ τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἐστὶ ταμιούχος τῆς θείας χάριτος, ἐξ ἧς οὗτος ἀρύεται καὶ μεταδίδει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτόν... Καὶ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ὅτι οὐ μόνον ἡ Ἐκκλησία αὕτη δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὸν ὡς αἰκεῖον, οὐδὲ ὡς ἐπίσκοπον, καθαιρέσασα αὐτόν καὶ ἀποκηρύξασα ὡς παρασυνάγωγον καὶ σχισματικόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν γνωστὴν ἐπισκεψίν του εἰς αὐτήν... Καὶ εἶναι συνεπῶς σφόδρα ἀκαταλόγιστος καὶ ἔξω φρενῶν ταῦτα ὡς ἀνωτέρω φρενῶν. Τονίζει ἐπίσης, ὡσαύτως παραλογιζόμενος, ὅτι οἱ μνημονεύοντες, — αἱ ἐπὶ μέρους Παλαισημρολογιτικαὶ Ἐκκλησίαι, αἵτινες ἀναγνωρίζουσιν ὡς ἀδελφὰς καὶ Ὀρθόδοξους τὰς Νεοσημρολογιτικὰς, μεθ' ὧν συγκακωνοῦσιν ἐν πᾶσι πνευματικῶς, ὡς ἔχουσαι πᾶσαι... ἔγκυρα τὰ Μυστήρια αὐτῶν, καὶ ὡς ἀποτελοῦσαι τὴν... Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, — εἶναι ἐν τάξει, Ὀρθόδοξοι... Καὶ εἶναι αὐτονόητον ὅτι οἱ μὴ συγκακωνοῦντες αὐτοῖς, εἶναι σχισματικοὶ καὶ αἰρετικοί... Ἐκ τούτου δὲ γίνεται καταφανὴς ἡ μεγάλῃ ἀνοησία καὶ τρέλλα πολλῶν ὁπαδῶν τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἰδίᾳ Ἀγιορειτῶν, οἵτινες κατὰ τὰ φρονήματα τοῦ σοφοῦ θεολόγου Κανονιολόγου καὶ Δογματολόγου Ἀρχιεπισκόπου των, κακῶς καὶ ἀντισοφιστικῶς δὲν ἐπικοινωνοῦσι μὲ τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος Ὀρθόδοξους ἀδελφούς των. Διότι γίνονται οὕτω Παρασυνάγωγοι, Σχισματικοὶ καὶ Αἰρετικοί, καὶ ἄς μὴ αὐταπατῶνται νομίζοντες ὅτι δὲν εἶναι τοιοῦτοι... Πολλῇ δὲ μᾶλλον καθ' ὅσον κατὰ τὰ ὡς ἄνω φρονήματα τῆς Διοικούσης Ἱεραρχίας τῆς παρατάξεώς των, ὀφείλουσι καὶ ὑποχρεοῦνται οὐ μόνον νὰ συγκακωνοῦσιν ἐν πᾶσιν ἐλευθέρως μετὰ τῶν Ὀρθόδοξων ἀδελφῶν των τῶν ἰσταμένων ἐπὶ τοῦ ἐδᾶ

φους τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν Νεοσημερολογιτῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς «ἀνεγνωρισμένους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας». . . Διότι οἱ Νεοσημερολογίται καὶ Παλαιοσημερολογίται οὗτοι μετὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ πρ. Φλωρίνης καὶ τοῦ πρ. Δημητριάδος, ἀνήκουσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις κατ' αὐτοὺς εἶναι ἡ μόνη ταμιούχος καὶ χορηγὸς τῆς Θείας Χάριτος. . . Καὶ ἐσ' ὅσον αἱ ἐπὶ μερους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι αἱ ἰστάμεναι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Πατρίου Ἐορτολογίου, εἶναι ἐκεῖναι αἱ ἔχουσαι παρὰ Θεοῦ τὴν ἀρμοδιότητα εἰς τὸ νὰ συνιστῶσιν Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, Ὁρθοδόξους, ἢ νὰ χωρίζωσι: καὶ νὰ καταδικάζωσι τὰς καινοτόμους καὶ κακοδόξους ὡς Σχισματικές, ἢ Αἰρετικές ἐν ἐνεργείᾳ, διὰτὶ οἱ ἐν λόγῳ ὁπαδοὶ τοῦ πρ. Δημητριάδος καὶ τοῦ πρ. Φλωρίνης δὲν συγκοινωνοῦσιν ἐλευθέρως μὲ τούς Ὁρθοδόξους ἀδελφούς των τούτους; Διότι. . . ἅπαντες οὗτοι, ἀποτελοῦσι μετὰ τοῦ προκομένου εἰς τρέλλας σοφιστείας καὶ πλάνας ἀρχηγῶν των, μίαν πεπλανημένην καὶ ἐξωφρενικὴν παράταξιν, χεῖρονα εἰς πλάνας εἰς κακοδοξίας καὶ τρέλλας, τῶν Νεοσημερολογιτῶν καὶ Μνημονευόντων. . . Καὶ ἐὰν οἱ ἄλλοι — εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ — εἶναι τοιοῦτοι, πεπλανημένοι, ἀνισόρροποι καὶ τρελλοὶ, πόσον εἶναι ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογιότης, ἡ ὁποία ἐπιμένει ὅτι τόσον ὁ Φλωρίνης ὅσον καὶ αὐτὴ δὲν ἀπλανήθησαν τὸ παράπαν οὐδὲ παρεξέκκλινον τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας τῆς ἐπιδεικνυομένης ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων;

Τὸ ὅτι ὁ πρ. Φλωρίνης θεεῖωρει τὸν παπα-Ἀκάκιον Παρασυναγωγόν, Σχισματικόν, Αἰρετικόν, Προτεστάντην, τοῦτο γίνεται τοῖς πᾶσιν δῆλον, οὐ μόνον ἐκ τῆς ἀνωτέρω πασιγνώστου ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς σοβαρῆς ἐπίσης ποιμαντορικῆς ἐγκυκλίου του — τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλον τοῦ Κήρυκος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, — διὰ τῆς ὁποίας, οὗτος ἀναγγέλλει χαρμωδῶς τὴν ἐπιστροφήν ὡς ἀσώτου υἱοῦ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν τοῦ π. Ἀκακίου.

Ἴδου τὸ σχετικὸν κείμενον: «Ὡσαύτως μετὰ τῆς αὐτῆς χαρᾶς καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιᾶσεως εὐαγγελιζόμεθα πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι καὶ οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιεμμανδρίται κύριοι Ἀκάκιος καὶ Κοσμάς, πεισθέντες ὅτι ἡμεῖς ἐμμένομεν πιστοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς ὅσα ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἐκηρύξαμεν. . . καὶ ζητήσαντες δι' αἰτίας (ἥτις θεβαίως ὡς λιβελλος ἀπαραιτήτως γίνεται ὑπὸ τῶν Παρασυναγωγῶν, τῶν Σχισματικῶν καὶ Αἰρετικῶν, προκειμένου οὗτοι νὰ προσέλθωσιν ταπεινῶς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ὁρθοδόξων), ἐν ἡ ἐξέφραζον τὴν λύπην αὐτῶν καὶ τὸν ἐκ παρᾶ ν ο ἡ σ ε ω ς γενόμενον ἀπ' ἡμῶν ἀποχωρισμόν, ὡς καὶ τὸν πόθον αὐτῶν ὅπως ἐπαλέθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου παρατάξεως ἡμῶν. . . εὐχαρίστως καὶ πατρικῶς ἐγένοντο καὶ οὗτοι ἀποδεκτοὶ παρ' ἡμῶν. . .».

Ἐξ ὧν τούτων ἐξάγεται τὸ λογικὸν συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀξιολόγητος π. Ἀκάκιος ἐξελίχθη καὶ ὑπεξηργάσθη, ὑπὸ τοῦ πονηροῦ Διαβόλου κατὰ τὸ σύστημα τῆς πονηρευομένης παρατάξεως τοῦ πρ. ἀγ. Φλωρίνης, εἰς μέγαν ψεύστην καὶ διαστροφέα τῆς ἀληθείας εἰς μέγαν λαοπλάνον καὶ ἀθεόφοβον φρεναπάτην καὶ ἀπατεῶνα. Διότι δὲν εὗρεν ὡς ψευδῶς διςχυρίζεται τὸν Φλωρίνης διμύφρονα αὐτοῦ καὶ ἡμῶν, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ π. Ἀκάκιος διὰ τινος γνωστοῦ λόγου. . . ἐξέστη τῶν φρενῶν αὐτοῦ καὶ ἠπάσατο δῆθεν ὡς ὀρθόδοξα τὰ ὡς ἀνω κακοδόξα φρονήματα τοῦ ἀφθάστου εἰς τοιαύτας πλάνας καὶ κακοδοξίας καὶ παραφροσύνας πρ. ἀγ. Φλωρίνης.

Καὶ διὰ τοῦτο, παρὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ πλείστα ἕτερα σαθρὰ καὶ πεπλανημένα φρονήματα τοῦ ἀξιοδακρύτου πρ. Φλωρίνης, ἅτινα ἢ αὐτοῦ Πανοσιολογιότης ὑγιαίνουσα ποτέ ταῖς φρεσὶν ὀρθοδόξως διήλεγξε καὶ ἀνεσκεῖασε, πειρᾶται διὰ πολλῶν ἀνοησιῶν νὰ καταπίσῃ ἡμᾶς, (ἀλλ' εἰς μάτην καὶ εἰς βάρος τῆς), ὅτι οὐδέποτε αὕτη ἐπλανήθη, ὅτι κρατεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ὀρθοδοξίας, ὡς ἡμεῖς, καὶ ὅτι μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ πρ. Φλωρίνης καὶ ἡμῶν οὐδεμία Δογματικῆ ἢ Κανονικῆ διαφορά ὑπάρχει πλὴν μικρᾶς τινος παρανοήσεως ἐκ μέρους ἡμῶν. . . Καὶ ἐπὶ τέλους, εἰς

ἐπισφράγισιν τῆς αὐτόχρονημα τρελλῆς του ἐπιδιώξεως ταύτης, τονίζει, ὅτι εὖρεν αὕτη τὴν ἀλήθειαν. . . (τὰ ἀνωτέρω δηλονότι ἀντορθόδοξα καὶ ἀντιχριστιανικά φρονήματα τοῦ ἀπατεῶνος πρ. Φλωρίνης), ἦν ἀλήθειαν, — λέγει ὁ Παπακάκιος πρὸς ἀποπλάνησιν, — καὶ ἡμεῖς θάττον ἢ βράδιον θ' ἀσπασθώμεν. . .

Εἶναι ἴδιον τῶν ἐκπιπτόντων τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀληθείας, τῆς πίστεως, νὰ μετέρχονται πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, πᾶσαν σατανικὴν πονηρίαν, διὰ νὰ σύρῳσι καὶ κατακρημνίσωσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν θάραθρον τῆς ἀπωλείας εἰ δυνατόν, ἅπαντας «ἕνα μὴ μόνον ἐν ἀσχημοσύνῃ διατελώσιν», ὅπως λέγει καὶ ὁ σοφὸς Βρυένιος, ὅπως γνωρίζεται καὶ ὅπως ἐφαρμόζεται π. Ἀκάκιε. . . Καὶ προσπαθοῦσαν οἱ τοιοῦτοι διὰ νὰ παρουσιάσωσι τὸ θάραθρον, ἴσιον δρόμον τῆς σωτηρίας, τὴν νύκτα ἡμέραν, τὸ σκότος φῶς, τὴν κόλασιν παράδεισον. . . Ἄλλ' «οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς γλυκὺ κ.τ.λ.».

Ἐπέσατε καὶ ἐξεπέσατε τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ λέγετε ὅτι οὐδέποτε ἐξεπέσατε, εἰς οὐδὲν ἐπλανήθητε, ἀλλὰ θαδίζετε τὴν πραγματικὴν ὁδὸν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Θέλετε μήπως ἀποδείξεις π. Ἀκάκιε καὶ ἀποδείξεις πειστικωτάτας, ἐγκύρους, αὐθεντικωτάτας δι' ὑπερ λέγομεν; Παρουσιάζομεν ἡμῖν πρὸς τοῦτο τὴν αὐτὴν Πανοσιολογιότητα. Ἐχετε πίστιν πρὸς αὐτήν; Ἐχετε ἐμπιστοσύνην; Ἐχετε μήπως καιμῖα ἀμφιβολία εἰς τοὺς λόγους τῆς; Αὕτη λοιπὸν ὑποστηρίζει καὶ διαβεβαίωσιν μεθ' ὅλας αὐτῆς τὰς δυνάμεις καὶ με ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα πανθ' ὅσα ἐγράφωμεν εἰς τὴν παροῦσαν καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἡμῶν πρὸς αὐτὴν ἐπιστολὴν περὶ τοῦ πατρὸς Ἀκακίου, περὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ, καὶ περὶ ὅλης ἐν γένει τῆς παρατάξεως αὐτοῦ. . .

Πιστεύσατε ὅθεν πρὸς αὐτήν, ἣτις ὁμολογεῖ διαρρηθῆναι τὰς πλάνας, τὰς κακοδοξίας, τὰς ἀνισορροπίας, τὰς πονηρίας, τὰς ἀθεοφοβίας, τὰς διαφόρους τρέλλας καὶ μωρίας καὶ ἀνοησίας τοῦ πρ. Φλωρίνης καὶ ἐνὸς ἐκάστου ρασοφόρου μέλους τῆς παρατάξεως αὐτοῦ. . .

Πιστεύσατε εἰς τὰς ἀνχιμψισθητήτους διαβεβαιώσεις αὐτῆς, καθ' ἃς ὁ π. Ἀκάκιος ἐξέστη τῇ ἀληθείᾳ τῶν σοφῶν φρενῶν αὐτοῦ, ὅτι ἐξέπεσεν ὡς ἀληθῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅτι κατέλειψε τὸ ὑπὲρ ἥλιον λάμπον φῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας, καὶ ἐκλείσθη μέσα εἰς τὸ βαθύτατον σκότος τῶν πεπλανημένων φρονημάτων ἐνὸς ψευδοδιδασκάλου, ὡς ἀκαταλόγιστου καὶ ἀπαρμιλλοῦ εἰς νοστροπίας νοσθαβοῦς, παίζοντος ἀντιχριστιανικῶς ἐν οὐ παικτοῖς, θεατρίζων καὶ κατεξευτελιζὼν τὰ ἱερά καὶ ὅσια τῆς Ὀρθοδοξίας καταπολεμῶν τὴν ἀκρίθειαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων διὰ μωρῶν καὶ ἀνοήτων σοφιστεῶν του καὶ διὰ τῆς ἀ κ μ α ἰ α ς γ ε ρ ο ν τ ι κ ῆ ς τ ο υ ὑψηλοφροσύνης, προκαλέσας τοιαύτην σύγχυσιν καὶ ἀκαταστασίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τοιαύτην βαθυλωνίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν εἶναι ἄξιος — μετὰ τῶν ἀμέσων ὁπαδῶν καὶ ὑποστηρικτῶν του, — ἀντὶ προσδοκωμένων ἐπαίνων καὶ ἐγκωμιῶν, ὡς δῆθεν στυλοβάτου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας, ἀ φ ο ρ ι σ μ ο ὺ μ ἄ λ λ ο ν κ α ἰ ἄ ν α θ ἑ μ α τ ο ς. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια π. Ἀκάκιε. Αὐτὸ εἶναι τὸ φῶς τῆς ἀκραιφνοῦς Ὀρθοδοξίας. Πανθ' ὅσα δὲ ἡμεῖς μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ὑμῶν γράφετε, ἀποσκοποῦν πρὸς συγκάλυψιν τῆς πτώσεώς σας, πρὸς συσκότισιν τοῦ φωτός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀληθείας.

Πλανᾶσθε ὅμως, ἀπατάσθε καὶ ματαιοπονεῖτε. Ἡ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ σου καὶ τὰ ἐν γένει συγγράμματα ὄλων σας, εἶναι σφοδρῶς πολέμια τῶν ἤδη ἐπιδικωμένων πονηρῶν σκοπῶν σας. . . Ἡ ἐπιστολὴ σου αὕτη εἶναι τὸ αἰώνιον αἶσχος σου! . . Εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεώς σου! . . Εἶναι ἡ βίβλος, ἣτις ἐν ἡμέρᾳ τῆς φοβερᾶς καὶ φρικτῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Κρίσεως θὰ ἀνοιχθῇ πρὸς ἀφευκτον αἰώνιον καταδίκην σου, ἐὰν δὲν σπεύσης νὰ προσαρμοσθῆς πρὸς αὐτήν, πρὸς τὸ

πνεῦμα αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον. Τίς διεξερχόμενος τὴν ἐπιστολὴν σου ταύτην καὶ ὄλα τὰ συγγράμματα ὄλων ὡμῶν καὶ μαθητῶν καλῶς τοὺς ἤδη ἐπιδιωκομένους ὡμῶν σκοποὺς, τὰ ἤδη φρονήματα ὡμῶν, τὰς ἐνεργείας, τὰς μεθοδείας, τὰ ποικίλα πονηρὰ συστήματα ὡμῶν τῆς παρατάξεώς σας, δὲν θὰ σᾶς ἀποκηρύξῃ εὐθὺς ἀμέσως ὡς φρενοβλαβεῖς, φρενατάτας καὶ ἀπατεῶνας; Τίς δὲ δύναται νὰ δώσῃ πλέον ἐμπιστοσύνην πρὸς ὡμᾶς, τοὺς ἀπαρνουμένους τὴν ἰδίαν των ὑπόστασιν, τοὺς μὴ ἔχοντας πίστιν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τοὺς λόγους των, πρὸς τὰ φρονήματά των, πρὸς τὰ ἔργα των; Καὶ τίς δύναται τοιοῦτους ὄντας ν' ἀκολουθήσῃ αὐτοὺς; Εἴπομεν ὅτι μόνον τυφλοὶ καὶ μόνον ὁμοιοὶ αὐτῶν κατὰ τὰς φρένας δύνανται ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτοὺς.

Τοῦτ' αὐτὸ παραδέχεται καὶ διακηρύττει καὶ αὐτὸς ὁ π. Ἀκάκιος, λέγων περὶ τῆς αὐτοῦ Πανοσιολογιότητος καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς καὶ τῆς παρατάξεως αὐτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«Εἰσθε ἑτεροκίνητον ὄργανον (Σεβασμιώτατε) καὶ ἄγεσθε καὶ φέρεσθε ὡς κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος. . . ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ναί, ναί, οὐ, οὐ τὸ δὲ πλεῖον αὐτοῦ ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶ. Σεῖς ὅμως Σεῖ) τε οὐδαμοῦ καὶ εἰς οὐδὲν ζήτημα ἔχετε μίαν στάσιν ἀλλὰ ποικίλην ἀναλόγως τοῦ σᾶς συμφέρει. Οὐδεμία εὐλικρίνεια καὶ εὐθύτης σᾶς στολιζει, ἀλλ' ἀστάθεια καὶ ἐπιπολαιότης καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ γλυκὺ καὶ πικρὸν καὶ φῶς καὶ σκότος, τὰ πάντα συγχρωτίζετε ἀρκεῖ νὰ ἐπιπλεύσητε εἰς τὴν ὑπόθεσιν σας. . . Ἡ αἰώνιος πάντοτε ἀκαταστασία εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις σας ποῦ σᾶς χαρακτηρίζει. . . Πλὴν ὅμως Σεδ) τε, θὰ εἶναι ἐντελῶς ἀνόητος ὅστις ἀκούει ἐσᾶς. . .». «Καὶ ποῦ ἔχετε τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἔχωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς ὡμᾶς καὶ νὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν.»

Αὐτὰ ἔγραψεν ὁ π. Ἀκάκιος ὅταν ἦτο εἰς τὰς φρένας του. εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν κατὰ τοῦ Φλωρίνης ἐπιστολὴν του. Γενόμενος ὅμως «ἐντελῶς ἀνόητος» διότι ἤκουσεν, ἠκολούθησε καὶ ὑπετάχθη τυφλῶς εἰς τὸν διελεγχόμενον ὑπ' αὐτοῦ ὡς φρενοβλαδῆ, ὅτι τόσον αὐτὸς ὄσον καὶ ὁ πρ. Φλωρίνης, εἶναι ἐν ἀπολύτῳ τάξει καὶ ὅτι οὐδέποτε τὸ παράπαν καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐπλανήθημεν. . . Ἀσχέτως ἐὰν ὁ πρ. Φλωρίνης εἶναι τοιοῦτος καὶ χειρότερος ὡς τὸν περιγράφει καὶ ἀσχέτως ἐὰν ἐνίστε κλαίων καὶ ὀδυρόμενος λέγει: «Ἐφρόνησα ὑπὲρ ὃ φρονῆσαι. . .» κλπ.

Εἶναι λοιπὸν τῇ ἀληθείᾳ ἀξίος θρήνων μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ μετὰ πάσης τῆς παρατάξεώς του. Καὶ οὐδεὶς δύναται δικαίως νὰ κατηγορήσῃ ἡμᾶς ἐπειδὴ κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν παρουσαν ἀποκαλοῦμεν αὐτοὺς φρενοβλαβεῖς κτλ., ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀποκαλοῦσι καὶ παρουσιάζουν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ὡς τοιοῦτους καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια. Καὶ φέρομεν πρὸς διαπίστωσιν τὸ ἑξῆς παράδειγμα:

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ καινοτόμοι — Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ λοιποὶ —, ἀποκαλοῦσιν ἡμᾶς Παρασυναγωγούς, Σχισηματικούς, Αἰρετικούς, Προτεστάντας, φρενοβλαβεῖς, ἀνόητους, ζουρλωτάς κλπ. Ἐὰν ἡμεῖς λ.χ. δημοφρονήσωμεν, ὑποταχθῶμεν καὶ μνημονεύωμεν αὐτοὺς ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου, διακηρύσωμεν ὅτι τόσον αὐτοί, ὄσον καὶ ἡμεῖς, εἴμεθα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, ὅτι αὐτοὶ θαδίζουσι ὀρθῶς τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων ἐπιδεικνυομένην θεολογικὴν ὁδόν, ὅτι οὔτε ἡμεῖς, οὔτε αὐτοὶ τὸ παράπαν ἐπλανήθησαν, ὅτι ἡμεῖς ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν κρατοῦμεν τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν, ὡς καὶ πρότερον. τὴν αὐτὴν πίστιν, τὰ αὐτὰ φρονήματα κλπ. καὶ ὅτι οἱ μὴ εἰστέτι ἐνωθέντες, ἀλλ' ἐλέγχοντες τοὺς ἐνωθέντας ὡς φρενοβλαβεῖς, ἀργὰ ἢ σύντομα θὰ σπεύσωσι νὰ ἐνωθοῦν καὶ ν' ἀσπασθοῦν τὰ φρονήματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν ὁμοίων του κλπ. Θὰ ἔχωμεν, ἐρωτῶμεν, τὸ δικαίωμα ν' ἀποκλείσωμεν τὰ δικαιώματα εἰς τοὺς λογικοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκαλῶσιν ἡμᾶς φρενοβλαβεῖς, ψεύστας καὶ ἀπατεῶνας, ἐφ' ὅσον πράγματι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει — ὅπερ μὴ γένοιτο εἰς οὐδένα — θὰ γίνωμεν καὶ θὰ ἀπεργα-

σθῶμεν τοιοῦτοι ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ; Τοιοῦτον τι ἀκριβῶς ἔπαθε καὶ ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογίτης καὶ οἱ ὁμοιοπαθεῖς αὐτῆς καὶ δὲν ἔχουσι καθόλου τὸ δικαίωμα νὰ κατακρίνωσιν ἡμᾶς δι' ἄπερ ἀνωτέρω περὶ αὐτῶν γράφομεν. Λέγει ψευδόμενος εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν του δ π. Ἀκάκιος, ὅτι ἤκουσε διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ πρ. Φλωρίνης, — τὸν ὅποιον διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ Ἰηθείας συνήγαγε —, νὰ ὁμολογῇ ὅτι καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ φρονεῖ ὡς καὶ ἡμεῖς, πλὴν τοῦ «δυνάμει» καὶ «κατ' οὐσίαν» καὶ «ἐνεργεῖα», τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ἀμελετήτως καὶ ἐξ ὑποψίας παρεξηγοῦμεν κακῶς καὶ παρανοσοῦμεν καὶ ὅτι κρατεῖ τὴν πρώτην του ὁμολογίαν, ἣτις ἐστὶν ἡ αὐτῆ ὁμολογία ἡμῶν χωρὶς νὰ κηρύξη θετικῶς ἐναντίον τῆς ὀρθῆς ἡμῶν ὁμολογίας, (ἣτις ὡς γνωστὸν συνίσταται εἰς τὴν πίστιν ἡμῶν, ὅτι ἡ καινοτόμος ἐκκλησία εἶναι κατ' οὐσίαν σχισματικὴ, ὅτι τὰ μυστήρια αὐτῆς εἶναι ἄκυρα, ἄμοιρα τῆς ἁγιαστικῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅτι ἀπαραιτήτως δεόν νὰ ἀναμυρώνωνται τὰ δρέφη τῶν Νεοσημερολογιτῶν κλπ.).

Αὐτὰ γράφει δ π. Ἀκάκιος μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτὸν.

Πρὸ ὀλίγων ὅμως ἡμερῶν τῆς πτώσεώς του, ἔγραφε πρὸς τὸν πρ. Φλωρίνης, μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὀρθῆς ὁμολογίας ἡμῶν τὰ ἐξῆς: «... ὅσοι βαπτισθοῦν μετὰ τὸ ἐκεῖνων βάπτισμα (τῶν Νεοσημερολογιτῶν), οὗτοι ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν ἐξάπαντος τρόπου πρέπει νὰ χρίωνται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μετὰ τὸ Ἅγιον Μύρον, καὶ οὕτω νὰ μεταλαμβάνουν, — λέγει δ Μ. Βασίλειος διὰ τοὺς Σχισματικούς. Αὐτὸ γνωρίζοντες ἡμεῖς ἁγ. Φλωρίνης ἐφαρμόζομεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐπιμένομεν, ἐνῷ σεῖς καταργεῖτε λέγοντες ἔτι καὶ τὰ βαπτισμένα παιδιὰ μετὰ τὸ νεο εἶναι βαπτισμένα ἐν τάξει!! καὶ δὲν θέλου ἀναμύρωσιν. Ἐνάμισυ ἔτος (ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ δηλονότι ἔτος διαρκῶς) μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν σας ἐκ τῆς ἐξορίας, μᾶς ἐπιέξατε καὶ καλὰ νὰ μὴ ἀναμυρώνωμεν καὶ νὰ δεχώμεθα τὰ μυστήρια τῶν Νεοσημερολογιτῶν ὡς τέλεια καὶ ἐν πλήρει τάξει!!!... εἰς τὴν Χαλκίδα ἐβιάξατε τὸν ἱερέα νὰ κοινωνήσῃ τὸ μωρὸ τὸ βαπτισμένο μετὰ τὸ νέον, χωρὶς νὰ ἔχη ἀναμυρωθῆ μετὰ Παλαιόν, λέγοντες ὅτι εἶναι ἐντάξει βαπτισμένον τὸ παιδί καὶ δὲν χρειάζεται ἀναμύρωσιν, ἐξ οὗ καὶ ἔγινε μεγάλη φασαρία ἀπὸ τοὺς Χαλκιδεῖς καὶ ἤρχισε τὸ ἀναμεταξὺ μὲν σχίσμα. Διὰ τί δὲν πείθεσθε εἰς τὸν Ἅγ. Βασίλειον, μήπως εἴσθε ἀνώτερος ἐκεῖνου; Ὁ δὲ Δημητριάδος διὰ νὰ μᾶς πείσῃ καὶ αὐτὸς νὰ μὴ ἀναμυρώνωμεν μᾶς ἔλεγε...».

Καὶ κατωτέρω δ π. Ἀκάκιος παρουσιάζει τὸν πρ. Φλωρίνης μετὰ ἀπτάς ἀποδείξεις ὡς τέλειον Νεωτεριστὴν, ὡς καταργοῦντα τὸ κάλυμμα τῶν γυναικῶν ἐν τῇ προσευχῇ, ὡς καταργοῦντα τὰς περὶ τῶν κατηχομένων εἰς τὴν Λειτουργίαν εὐχὰς κλπ. Καὶ γενικῶς ἡ αὐτοῦ Πανοσιολογίτης παρουσιάζει εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν αὐτῆς, τὸν πρ. Φλωρίνης μετὰ ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις, ὡς πιστεύοντα ἀκραδάντως καὶ κηρύξαντα πολλὰκις ἐγγράφως καὶ προφορικῶς καὶ εἰς ἐπήκοον αὐτῆς καὶ ἄλλων τὰ ἐξῆς:

α'. Ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Νεωτεριστῶν, εἶναι μὲν δυνάμει Σχισματικὴ, ἀλλ' οὐχὶ κατ' οὐσίαν, οὐχὶ ἐν ἐνεργεῖα, οὐχὶ πραγματικῶς.

β'. Ὅτι τὰ μυστήρια αὐτῶν εἶναι ἔγκυρα, ἐν πλήρει τάξει, ἔχοντα πλήρως τὴν ἁγιαστικὴν χάριν, καὶ συνεπῶς τὰ δρέφη τῶν Νεοσημερολογιτῶν δὲν πρέπει νὰ ἀναμυρώνωνται.

γ'. Ὅτι διὰ νὰ καταστῇ κατ' οὐσίαν καὶ ἐν ἐνεργεῖα Σχισματικὴ ἡ Ἐκκλησία τῶν καινοτόμων, ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξος Σύνοδος καὶ νὰ καταδικάσῃ αὐτὴν ὡς τοιαύτην, ἐὰν δηλονότι χαρακτηρίσῃ ὡς ἔγκλημα Σχίσματος τὴν καινοτομίαν τοῦ Ν. Ἡμερολογίου, καὶ

δ'. Ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ μὴ παραδεχόμενοι τὰς πλάνας καὶ κακοδοξίας του ταύτας εἴμεθα Παρασυνάγωγοι, Σχισματικοί, Αἵρετικοί, Προτεστάνται κλπ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀπ' ἀρχῆθεν σοβαρὰ φρονήματα τοῦ ψευδοδιδασκάλου πρ. Φλωρίνης, τὰ ὁποῖα ἐπίστευε καὶ ἀκραδάντως πιστεύει.

(Συνεχίζεται)